

Buisleidingen in de ruimtelijke ordening

Verkennd onderzoek bij 14 gemeenten

VROM-Inspectie
Regio Noord
Overheden Fryslân

Cascadeplein 10
Postbus 30020
9700 RM Groningen

Telefoon 050-5992700
Fax 050-5992699
www.vrom.nl

Code: 7356

Voorwoord

In maart 2005 heeft het kabinet besloten de verantwoordelijkheid voor het onderwerp buisleidingen (transportleidingen voor aardgas, olie en chemicaliën) bij de minister van VROM neer te leggen, zowel beleidsmatig als het toezicht en de handhaving. Het kabinet volgde hiermee de aanbevelingen uit het rapport Enthoven (december 2004) om de tekortkomingen in het buisleidingenbeleid op te lossen en de impasse tussen de betrokken departementen te doorbreken.

Het toezicht op de juiste doorwerking in ruimtelijke plannen van andere overheden is in principe een bestaande taak van de VROM-Inspectie (VI), die met de start van het project toezicht buisleidingen een hernieuwde impuls heeft gekregen.

In 2006 heeft de VI vooral haar inzet gericht op het verkennen van het werkveld. In dat kader is dit onderzoek verricht. In 2007 zal de VI een verdere verdiepingsslag uitvoeren die gericht zal zijn op het 'op de kaart zetten van buisleidingen'.

Op basis van deze rapportage is ook een Informatieblad verschenen.

inhoudsopgave

1	Het onderzoek	4
2	De Resultaten	5
2.1	Kennis van de gemeenten over buisleidingen	5
2.2	Het vastleggen van de buisleidingen	6
2.3	De rol van buisleidingen in de ruimtelijke ordening	6
2.4	Knelpunten en incidenten	7
3	Conclusies en vervolg	9
	Meer informatie	10
	Bijlage	11

1 Het onderzoek

Doel van het onderzoek

Het onderzoek is gericht op het verkrijgen van inzicht in de wijze waarop gemeenten de buisleidingen in de bestemmingsplannen hebben vastgelegd en hoe dit in de praktijk zijn uitwerking krijgt. Het gaat in dit verband om die leidingen die vallen onder de Circulaire van 1984 ('Zonering langs hogedruk aardgastransportleidingen van 26 november 1984').

In deze rapportage zal alleen worden gekeken naar de buisleidingen in bestemmingsplannen, de doorwerking van het Structuurschema buisleidingen in de provinciale ruimtelijke plannen is niet bekeken.

De gemeenten zijn geselecteerd op basis van twee aanleidingen:

1. de aanleg van de nieuwe gasleiding van Grijskerk naar Wieringermeer (de GWWL) waar meerdere gemeenten bij betrokken zijn
2. gemeenten waar de VROM-Inspectie bij de plantoetsing of aan de hand van een bepaald voorval, aanleiding zag om nader in gesprek te gaan.

Binnen deze groep gemeenten is gekeken naar gemeenten waar de dichtheid van het netwerk van buisleidingen wat groter is. Deze gemeenten zullen de buisleidingen bij planontwikkeling vaker tegenkomen. Daarnaast is bij de selectie gekeken naar het feit of de gemeente lid is van het Gemeentelijk Platform voor Kabels en Leidingen (GPKL). Uiteindelijk is de helft van de bezochte gemeenten aspirant- of kernlid van het GPKL.

In de VROM-Inspectie regio's Noord-West en Noord zijn 14 gemeenten¹ bezocht.

Aanpak van het onderzoek

Bij de bezoeken aan de gemeente is met behulp van gegevens die de VI voorhanden had en kaartmateriaal van de gemeente, een gesprek gevoerd over de buisleidingen. Om de gesprekken te structureren is gebruik gemaakt van een vragenlijst (zie bijlage). De gesprekken waren gericht op het krijgen van antwoord op de volgende vragen:

- Hoe het is gesteld met de kennis van de gemeenten op het gebied van buisleidingen?
- Zijn buisleidingen binnen de gemeente op enigerlei wijze vastgelegd?
- Wat is de rol van buisleidingen binnen de gemeentelijke ruimtelijke ordening?

De gesprekken hadden niet als doel om voor het gehele grondgebied van de gemeente de buisleidingen in de bestemmingsplannen compleet in beeld te krijgen.

¹ Wieringermeer, Medemblik, Zaanstad, Heerhugowaard, Groningen, Assen, Hoogezand-Sappemeer, Hoozevee, Tynaarlo, Borger-Odoorn, Skarsterlân, Tytsjerksteradiel, Menterwolde, Coevorden

2 De Resultaten

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek weergegeven. Een indeling is gemaakt naar de drie hoofdvragen: de kennis van de gemeente over de buisleidingen, het vastleggen van de buisleidingen en de rol van de buisleidingen in de ruimtelijke ordening bij de gemeente. Daarnaast wordt een aantal concrete voorvallen genoemd die tijdens de gesprekken door de gemeenten naar voren zijn gebracht; de knelpunten en incidenten.

2.1 Kennis van de gemeenten over buisleidingen

De meeste kennis over de globale ligging van de buisleidingen zit vaak bij de gemeentelijke medewerkers op het gebied van de ruimtelijke ordening. De contactpersonen voor het Gemeentelijk Platform voor Kabels en Leidingen is in geen van de gevoerde gesprekken iemand van de afdeling VROM. Meestal ligt dit bij Beheer, Openbare Werken of Civiel. Een reden hiervoor kan zijn dat de oorsprong van het GPKL meer in de telecom ligt. Bij de GPKL contactpersonen wordt de connectie tussen buisleidingen en de ruimtelijke ordening (nog) niet direct gelegd. Vragen over buisleidingen vanuit de gemeente aan de VI, komen dan ook meestal vanuit de kant van de ruimtelijke ordening. Bij een deel van de gesprekken was ook een vertegenwoordiger van milieu of bouwen aanwezig.

In één gemeente is de brandweer bij het gesprek betrokken. In het kader van het risicobeheersplan heeft deze brandweer een goed inzicht in de leidingen die in het grondgebied van de gemeente aanwezig zijn.

Over het algemeen is men op de hoogte van het bestaan van de Circulaire van 1984. De mate waarin hier daadwerkelijk wat mee gedaan wordt verschilt per gemeente. De bebouwingsafstand wordt in de plannen nog wel eens genoemd (voor zover die niet verward wordt met de zakelijk recht zone of de belemmerde strook). De toetsingsafstand is een begrip waar weinig tot niets mee gedaan wordt.

Daar waar gemeenten door bepaalde recente ontwikkelingen rekening dienden te houden met de aanwezigheid van buisleidingen, is de aanwezige kennis op dit gebied logischerwijze ook groter. In andere gemeenten komt de exacte ligging van buisleidingen daarentegen pas naar voren wanneer om advies wordt gevraagd aan de leidingbeheerder. De leidingbeheerder is vaak de enige die over de complete informatie beschikt. In de praktijk is het vaak de leidingbeheerder die aangeeft welke afstanden moeten worden aangehouden. Bijvoorbeeld bij het opstellen van een nieuw bestemmingsplan. Andere gegevens dan de ligging, zoals druk en diameter, zijn bij de gemeente meestal onbekend.

Het is bij de gemeenten bekend dat het Ministerie met nieuwe regelgeving bezig is. Gemeenten vragen om voortvarendheid in dit proces. Op dit moment kan sprake zijn van grote verschillen in de afstanden op basis van de circulaire en de berekeningen die worden gedaan om te kunnen voldoen aan het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar. Dit brengt grote onduidelijkheid met zich mee en onzekerheden op welke wijze hier het beste mee kan worden omgegaan.²

Enkele gemeenten hadden zich ook al verdiept in de grondroedersregeling (de wet Informatie-uitwisseling ondergrondse netten).

² Op basis van de huidige stand van zaken is een dergelijk verschil niet meer aan de orde. Er is door RIVM en Gasunie een nieuwe rekenmethodiek voorgesteld.

2.2 Het vastleggen van de buisleidingen

Om een goed beeld te krijgen of de leidingen correct zijn aangebracht op de bestemmingsplankaarten dienen de bestemmingsplannen actueel te zijn. Bij meer dan driekwart van de onderzochte gemeenten zijn de bestemmingsplannen niet actueel.

Alle ondervraagde gemeenten hebben (delen van) leidingen op een of andere wijze opgenomen in bestemmingsplannen. Er is geen gemeente die helemaal niets heeft vastgelegd maar er is ook geen gemeente die alle leidingen op een juiste wijze in de bestemmingsplannen heeft opgenomen.

De wijze van vastlegging in het bestemmingsplan is echter niet altijd even consequent en nauwkeurig gedaan. In veel gevallen staat op de plankaart een en ander aangegeven maar is in de toelichting niet terug te vinden om wat voor leiding het gaat. Ook is de vorm van opnemen verschillend. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de verschillen in de toelichting, de voorschriften en in de aanduiding op de kaart (soort aanduiding, met/zonder zone).

In één geval bleek dit bijvoorbeeld uit het feit dat men in de toelichting in het bestemmingsplan wel degelijk de Circulaire hanteerde, inclusief toetsingsafstand. Dat leverde een zone op van 2 maal 180 meter breed. In de plankaart -en in de praktijk- bleek deze zone teruggebracht tot 50 meter. Een motivering van deze vermindering is de zoneringsafstand is niet in het bestemmingsplan opgenomen.

Soms zijn de verschillen terug te voeren op de leeftijd van de plannen. Wat evenwel niet betekent dat een ouder plan per se minder duidelijk is. Dit bleek uit het feit dat een plan van 1986 over buisleidingen duidelijker was dan een veel recenter plan. Daarnaast komt het voor dat een leiding, die in meerdere plangebieden loopt, in het ene plan wel en in het ander plan niet is opgenomen.

Een groot deel van de leidingen ligt in het buitengebied en zal (ook) opgenomen moeten zijn in het bestemmingsplan buitengebied. Dit vereist vaak een bestemmingsplankaart in meerdere delen. Kaarten van deze bestemmingsplannen zijn soms op zo'n grote schaal gemaakt, dat het moeilijk is om de juiste afstand van (beperkt) kwetsbare objecten tot de leidingen te bepalen. Ook zijn er voorbeelden van kaarten in het buitengebied die op elkaar aansluiten maar waarbij leidingen van kaarten zijn verdwenen of niet in elkaars verlengde doorlopen.

Oude bestemmingsplannen, waarin een aanwezige buisleiding niet is opgenomen, vormen een risico bij het beoordelen van bouwaanvragen (toelaten kwetsbare bestemmingen waar dat niet kan). Een bouwvergunning kan immers niet geweigerd worden als deze in overeenstemming is met het geldende bestemmingsplan, en het (verouderde) bestemmingsplan staat een bouwobject toe. Een ander risico vormt een buisleiding die na een vrijstellingsprocedure is aangelegd. Formeel is deze vrijstellingsprocedure een wijziging van het bestemmingsplan. De kans bestaat dat bij een bouwaanvraag deze vrijstelling over het hoofd wordt gezien. Op deze wijze ontstaat onbedoeld een knelpunt (bouw van een kwetsbaar object binnen risicozone van de buisleiding). Door de gemeenten zelf wordt aangegeven dat bij de vrijstellingsprocedures volgens 19, lid 2 en 19, lid 3 WRO ook een soortgelijk risico ligt.

Bij de ontwikkeling van bijvoorbeeld nieuwe woonlocaties worden soms ook leidingen verlegd. In een aantal gevallen zijn voorbeelden gezien van een leiding die niet meer op de oorspronkelijke plek in gebruik is maar er een bepaalde omleiding heeft plaatsgevonden. In een enkel geval is gebleken dat de gemeente deze veranderde informatie niet voldoende onderkent en het niet verwerkt in de bestemmingsplannen.

Alle bezochte gemeenten zijn wel op de hoogte van het feit dat er binnen de gemeente leidingen liggen. De precieze locatie hiervan is echter niet altijd bekend. Minder dan de helft van de gemeenten hebben de beschikking over een (digitale) overzichtskaart, zonder bestemmingsplanstatus, waar de leidingen op zijn ingetekend. Het betrof dan in de meeste gevallen alleen de leidingen van Gasunie. Gegevens van andere leidingbeheerders (zoals bijvoorbeeld Defensie en NAM) ontbreken.

2.3 De rol van buisleidingen in de ruimtelijke ordening

Zoals aangegeven nemen gemeenten soms contact op met de VI over de buisleidingen. Regelmatig overleg tussen gemeenten en leidingbeheerders vindt eigenlijk alleen plaats bij de gemeenten met een dicht netwerk aan leidingen in het grondgebied. Voor driekwart van de gemeenten geldt dat het overleg alleen plaatsvindt wanneer een nieuwe ontwikkeling dit noodzakelijk maakt en de benodigde informatie niet actueel beschikbaar is bij de gemeente.

Met buurgemeenten wordt over buisleidingen geen contact gelegd en afstemming gezocht. Wel krijgt men van de buurgemeenten de aan de gemeentegrens liggende bestemmingsplannen opgestuurd. Buisleidingen hebben bij deze beoordeling geen prioriteit. Ook niet wanneer de leiding of de zone grensoverschrijdend is.

Gasunie heeft een aantal voorschriften opgesteld zoals zij die graag zien opgenomen in bestemmingsplannen. Het gaat dan vaak om het vrijhouden van een vrijwaringzone van 4 of 5 meter (afhankelijk van het type leiding). Deze zone is niet dezelfde als de bebouwingsafstand zoals die in de Circulaire is opgenomen. Het is de afstand die Gasunie verwacht nodig te hebben om nog bij de leiding te kunnen in het geval van onderhoud. Aan deze grondstrook zou dan een stelsel van gebruiksbepalingen moeten worden gekoppeld (met behulp van aanlegvergunningen). In voorkomende gevallen brengt Gasunie deze voorschriften in bij het ontwerpbestemmingsplan.

Het aanlegvergunningstelsel, ter bescherming van de leiding, is niet in alle bestemmingsplannen opgenomen. In de gesprekken met de gemeenten bleek ook dat er onduidelijkheid was omtrent de bedoeling van een dergelijk stelsel. Soms wordt ten onrechte gedacht dat voor de aanleg van een leiding een aanlegvergunning³ nodig zou zijn. Met een aanlegvergunningstelsel wordt juist beoogd om de leiding te beschermen in de vrijwaringzone. Het is dan verboden om zonder aanlegvergunning bepaalde werken of werkzaamheden uit te voeren (bijvoorbeeld: oprichten van een bouwwerk, aanbrengen van diepwortelende beplanting en permanent opslaan van goederen).

Bij nieuwe ontwikkelingen vertrouwen de gemeenten er op dat deze op de juiste wijze getoetst worden aan het bestaande bestemmingsplan. Ontwerpplannen worden aan de leidingbeheerders toegezonden. Ook volgt Gasunie actief de publicaties van nieuwe plannen. Bij relevante gevolgen voor de belangen van de leidingbeheerder wordt gereageerd. Ook wordt, zoals dat in een aantal gemeenten het geval is, in het vooroverleg reeds contact wordt gezocht met de leidingbeheerders.

In het geval van een art 19, lid 1 WRO-procedure zal deze op een zelfde wijze getoetst worden als een bestemmingsplan. Hierbij zal de leidingbeheerder in het overleg worden betrokken. Vrijstellingen volgens een artikel 19, lid 2 of lid 3 WRO-procedure, waarvoor geen goedkeuring van GS nodig is, zijn lastiger in beeld te krijgen. Voor deze vrijstellingprocedures geldt een minder uitgebreide toets. Ook het feit dat geen kennisgeving in de Staatscourant hoeft plaats te vinden maakt het voor derden (leidingeigenaren) lastiger om hier zicht op te krijgen. In veel gevallen zal de gemeente, om meer zekerheden te krijgen over de situatie, het plan wel voorleggen aan de leidingbeheerder.

De aanleg van nieuwe grote leidingen gaat in goed overleg tussen de leidingbeheerder, de gemeente en het betrokken adviesbureau. In deze gevallen kan de leiding –naast (partiële) herziening van het bestemmingsplan- planologisch geregeld worden via een vrijstellingsprocedure op grond van artikel 19, lid 1 of 19 lid 2 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO).

Gemeenten houden zelf nauwelijks toezicht dat gericht is op activiteiten in de nabijheid van de leidingen. Volstaan wordt in de meeste gevallen met het feitelijke toezicht door bijvoorbeeld Gasunie (primair gericht op zakelijk recht zone). Door één gemeente is aangegeven dat zij zeer recentelijk heeft opgetreden tegen het oprichten van een bouwwerk in de nabijheid van een leiding. Het aangrijpingspunt hierbij was het bouwen zonder bouwvergunning. Het bouwwerk is verwijderd.

2.4 Knelpunten en incidenten

Tijdens de gesprekken met de gemeenten is in de meeste gevallen ook stilgestaan bij eventuele knelpunten en incidenten. Hierbij is dan vooral de relatie met ruimtelijke ordening gelegd. Over het algemeen zijn gemeenten zich niet bewust van (mogelijke) knelpunten. In ieder geval had de betrokken medewerker geen inzicht in bijvoorbeeld reeds bestaande knelpunten (tracéafwijkingen) waar bepaalde maatregelen waren getroffen.

³ Als het bestemmingplan een aanlegvergunningstelsel kent ter bescherming van bepaalde landschappelijke elementen kan het zijn dat bij het onderhoud of leggen van een leiding wel een aanlegvergunning benodigd is.

Tijdens de gesprekken kwamen bij de gemeenten dan ook wel de incidenten aan het licht. In sommige gevallen was een incident aanleiding voor de gemeente om zich eens te verdiepen in de ligging van de leidingen.

Andere voorbeelden van zaken die boven tafel kwamen:

De leiding in het bouwvlak van een fabriek. Het feitelijke gebouw stond ook boven op de leiding. Dit was via een vrijstellingsprocedure geregeld. Bij de herziening van het bestemmingsplan waar deze leiding in ligt is de gemeente daarop gewezen. Daarvoor was men zich niet bewust van deze situatie.

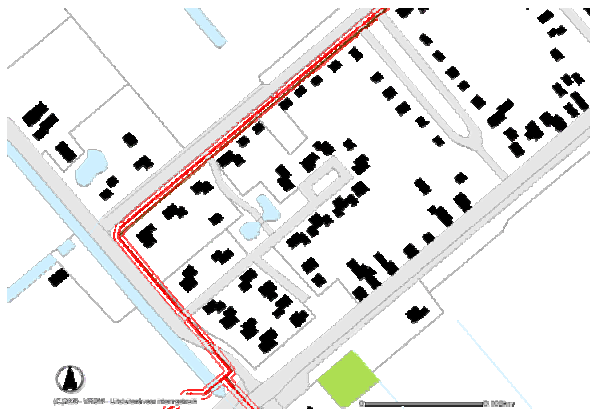
Een feesttent boven op een leiding. Door het snel volgen van een art 17 procedure (tijdelijke vrijstelling) was onvoldoende getoetst aan de omgevingsfactoren. Ook de leidingbeheerder was het ontgaan. Tot dat deze via een helikoptercontrole de bouw van de tent zag. Dit is onmiddellijk stilgelegd en de feesttent is elders opgebouwd. Gemeente steekt hier de hand in eigen boezem, dit had voorkomen kunnen worden.

Een boer die te diep ploegt en daarbij een leiding raakt. De diepteligging van de leiding was niet bij de landeigenaar bekend. In de zakelijk recht overeenkomst is evenwel vastgelegd dat bij diepploegen contact moet worden opgenomen met de leidingeigenaar.

Plaatsing van een vlaggenmast. Zonder een -in dit geval- verplichte vrijstellingsprocedure te voeren is de vlaggenmast rakelings langs een NAM-leiding de grond geslagen. Indien een bedrijf of particulier dergelijke handelingen verricht zonder daarbij de juiste procedures te doorlopen is het onmogelijk voor de gemeente om hier adequaat op te reageren.

Bouw van een serre aan een huis op enkele meters van een buisleiding. Dankzij een vliegcontrole van Gasunie is de bouw stilgelegd. Omdat het hier om een bouwvergunning ging die binnen het bestemmingsplan past heeft Gasunie dit nooit opgemerkt. In principe was het wel bekend dat er een buisleiding ligt, alleen was de schaal van de kaart waarop deze was ingetekend zo groot dat onmogelijk de exacte locatie te bepalen was.

Onderstaande afbeeldingen hebben geen relatie met genoemde punten.

leidingen met belemmerde strook op afdruk uit GIS-systeem

foto van dezelfde locatie

3 Conclusies en vervolg

Conclusies

In het eerste hoofdstuk zijn drie vragen gesteld waarop het onderzoek een antwoord op zou moeten geven:

1. Hoe het is gesteld met de kennis van de gemeenten op het gebied van buisleidingen?
2. Zijn buisleidingen binnen de gemeente op enigerlei wijze vastgelegd?
3. Wat is de rol van buisleidingen binnen de gemeentelijke ruimtelijke ordening?

Over de eerste vraag, gericht op de kennis, kan worden aangegeven dat:

- De Circulaire 1984 weinig concreet herleidbaar wordt toegepast.
- De kennis over buisleidingen binnen de gemeenten niet geborgd is, diverse personen binnen een gemeente zijn betrokken maar dat is nog geen garantie voor een actuele en volledige informatiepositie. Het lidmaatschap van het GPKL is hierin (nog) niet onderscheidend.
- Ten aanzien van de informatie over de ligging van de leiding de gemeente sterk afhankelijk is van de leidingeigenaar.

Bij de vraag over het vastleggen van de buisleidingen door de gemeenten, is het beeld dat:

- De wijze van vastleggen van buisleidingen in bestemmingsplannen divers is, er is geen sprake van standaardisering.
- Bestemmingsplannen in meer dan driekwart van de gevallen niet actueel en compleet zijn wanneer het om leidingen gaat.
- Overzichtskaarten van alle buisleidingen binnen de gemeente ontbreken meestal of zijn niet helemaal correct.

Voor wat betreft de rol van buisleidingen bij de ruimtelijke ordening geldt dat:

- De gemeente haar eigen verantwoordelijkheid op het gebied van de ruimtelijke ordening en de externe veiligheid in relatie tot buisleidingen onvoldoende waarmaakt.
- Over het algemeen door gemeenten reactief wordt gehandeld ten aanzien van buisleidingen, pas bij het opstellen van een nieuw bestemmingsplan of een vrijstelling (art 19 WRO) komen de leidingen in beeld.
- De voorschriften en soms de toelichting in de bestemmingsplannen beperken zich veelal tot een passage die is aangeleverd door Gasunie en waarbij slechts het zakelijk recht wordt vastgelegd.
- De gemeenten zich in beperkte mate bewust zijn van het belang van goede actuele en volledige bestemmingsplannen, omdat bouwvergunning op bestemde locaties niet kunnen worden geweigerd als de buisleiding in het bestemmingsplan onterecht ontbreekt.

Vervolg

De VI zal zich in 2007 inzetten dat buisleidingen in het RO-proces voldoende aandacht krijgen. Betrokken overheden worden gestimuleerd om aandacht te besteden aan de buisleidingen. De VI zal hiertoe vooral communicatie-instrumenten gebruiken.

Ook zal in de aanloop naar een wettelijke regeling (AMvB-Buisleidingen) de nodige input worden geleverd om een goede koppeling van externe veiligheid en ruimtelijke ordening te waarborgen.

Meer informatie

Dit is een publicatie van het Ministerie van VROM

VROM-Inspectie

Regio Noord

Bezoekadres : Cascadeplein 10 Groningen

Postadres : Postbus 30020, 9700 RM Groningen

www.vrom.nl

Publicatiedatum: 270607

Bijlage

Vragenlijst gemeenten

- 1) Bent u op de hoogte van eventuele buisleidingen (gas, olie, chemisch) die door of langs de gemeente lopen?

Zo ja;

- a) Is de exacte locatie van deze leidingen bekend?
- b) Is bekend wat voor stoffen door deze leidingen worden getransporteerd?
- c) Zijn overige eigenschappen van deze leidingen bekend? (diameter, druk)
- d) Hoe komt de gemeente aan deze gegevens? (contacten met leidingeigenaren)

Zo nee;

- a) Is de gemeente bekend met bestaande regelgeving op het gebied van Buisleidingen?
- b) Circulaire 1984

- 2) Is de gemeente bekend met de aankomende regelgeving?

- 3) Zijn de buisleidingen in de gemeente op een of andere wijze planologisch vastgelegd

- a) bestemmingsplan? - Welk bestemmingsplan?
- b) Part. Herziening - Welke?
- c) Art 19 - Welke?
- d) Handleiding bestemmingsplannen?

- 4) Heeft de gemeente gegevens om buisleidingen opgenomen in de betreffende plannen?

- Zonering + onderbouwing
- Leidinggegevens (druk, diameter)

- 5) Staan de buisleidingen correct op de kaart aangegeven.

- a) lijn
- b) zonering

- 6) Sluiten de kaarten op elkaar aan indien de leidingen op meerdere aaneensluitende kaarten staat?

- 7) Zijn de bestemmingsplannen actueel (<10 jaar)

- 8) Hoe zijn wijzigingen verwerkt indien bestemmingsplannen (waar een buisleiding door heen loopt) niet geactualiseerd zijn.

- a) Bijvoorbeeld art 19

- 9) Niet vergunningsplichtige bouwwerken

- a) Controleert de gemeente er op dat deze bouwwerken niet binnen zoneringen komen te staan?
- b) Is er informatievoorziening naar bijvoorbeeld landeigenaren wiens land doorkruist wordt door een leiding.

- 10) Zijn er potentiële knelpunten bekend bij de gemeente?
 - a) Waar?
 - b) Wat?
 - c) Hoe gaat de gemeente er mee om?

- 11) hoe wordt met nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen om gegaan met betrekking tot buisleidingen
 - a) bebouwing (zijner nieuwe /recente bouwplannen binnen de gemeente, hoe is hier rekening mee gehouden?)
 - b) (graaf)werkzaamheden

- 12) In hoeverre wordt nu al geanticipeerd op mogelijke nieuwe wetgeving voor buisleidingen?

- 13) Zijn er contacten met andere gemeenten, leidingbeheerders? (gemeentelijk platform voor kabels en leidingen)

- 14) Wat verwacht de gemeente van de Rijksoverheid wanneer het om beleid gaat ten aanzien van buisleidingen?